

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה** בת **רות** ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,051

אהבת ישיר אל

לקח פרשת "יתרו" תשפ"ב. רק יהודי מסוגל להציל ולמות!

בפרשתנו השבוע כתוב בפסוק: "...ויבאו מדבר סיני... ויחן שם ישראל נגד ההר". שאלו חכמינו זיכרונם לברכה: מדוע נאמר ויחן בלשון יחיד, ולא ויחנו בלשון רבים? ללמדנו: "שהיו מאוחדים כאיש אחד בלב אחד". זאת אומרת: כח אחדותם הנפלאה סלל להם את הדרך לקבלת תורתנו הקדושה. כשראה הקדוש ברוך הוא את אחדותם של עם ישראל, הכריז הוא ואמר למשה רבינו ע"ה: "והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש". דהיינו: בכס בחרתי מכל העמים, כי רק בכס יש את כח האחדות והאהבה זה לזה. מעלה נדירה ונפלאה שאינה קיימת בשאר אומות העולם.

עד כמה? ובמה דברים אמורים?
הרב הגאון **צבי כהן** בקי בכל מכמני תורתנו הקדושה. כשזכה ולמד הוא פעם אחת עם החברותא של הסטייפלר הקדוש זיע"א, החליט הוא בו במקום לצרף את הרב **צבי כהן** כצלע שלישית ללימוד עם הסטייפלר. גם הסטייפלר התלהב ממנו מאד ושמח על צירוף ללמוד עימו. בנוסף לגאונותו הפלאית בתורתנו הקדושה, ניהל הרב **צבי כהן** עסק משפחתי לעתיקות, כשבעסק זה העסיק הוא גם את בנו וחתנו תמורת משכורת מכובדת.

לרגל עיסקה גדולה מאד שצריכה היתה להיסגר בקיסריה, נסעו כל המשפחה המורחבת לנפוש בעיר נופש זאת. החתן והבן הקדימו לנסוע שעות ספורות לפני ר' צבי ורעייתו. "תוך כדי טיול על שפת הים" מספר ר' צבי הכהן ואומר: "לפתע אני רואה שני אנשים מנופפים לי לשלום מהמים. לא זיהיתי מהמרחק אף אחד שאני מכיר, ונופפתי בסתמיות בחזרה. אלא שרעייתי אומרת לי לפתע: זה לא מישוהו שמנופף סתם אלא מישוהו טובע שם! בלי לחשוב קפצתי בבגדי למים והגעתי לראשון שטבע, וזרקתי אותו לכיוון החוף, מתוך מה שהתברר כסחף אדיר. הם היו אמנם רחוקים יחסית מהחוף, אבל ברגע ששחררתי אותו מהסחף, הוא התאושש ויצא בכוחות עצמו לחוף".

אלא שכאן ציפתה לצביקה כהן הדילמה של חייו: "הטובע השני היה בלחץ רב. הגעתי אליו אמנם, אבל הוא ניסה להיתלות עלי ולהיאחז בי, כששנינו נמצאים במים עמוקים. אמרתי לעצמי: אתן לו לצבור כוחות ואחר כך, כשינוח, נעלה יחד. אני מנסה מדי פעם לעלות ולתפוס מעט אוויר אבל הוא מונע ממני. כשרצייתי לעלות מהמים לנשום, נאלצתי ממש להיאבק בו. ראיתי שהעלייה קשה לי יחד איתו, ונשארו לי רק שברי שניות להחליט. לא היתה לי ברירה: "או להשאיר את עצמי למטה תוך כדי שאדחף אותו אל מחוץ לסחף בכל כוחי, אבל אז אני אטבע שם, או שאני נמלט ממנו ומציל את עצמי".

בשברירי שניות החלטתי: הוא נראה אדם צעיר, אני כבר הקמתי משפחה, החלטתי להציל אותו. דחפתי אותו בכוחותיי האחרונים לכיוון החוף, ומאז אני לא זוכר כלום". רעייתו של צביקה שראתה את הטובעים יוצאים ובעלה לא נראה מעל פני המים החלה לצעוק: "**איפה בעלי!**"

שני צעירים שהיו בקרבת מקום שמעו את זעקות השבר שלה, קפצו למים והצליחו להוציא אותו, כשהוא כבר מחוסר הכרה וללא נשימה. "במילים אחרות: לא הייתי בחיים. שניהם, עם אשתי, זינקו אלי. אשתי החלה לפעול לפי ההוראות שקיבלה בטלפון ממגן דוד אדום, ובמקביל שני הצעירים, שהתברר מאוחר יותר שהיה להם ידע מקדים רב בתחום, עשו לי החיאה".

אמבולנס בעל הנעה קדמית שהגיע למקום פטר את המתנדבים והותיר את הזירה למומחים. "הם ביצעו החיאה נוספת, מכות חשמל, שוקים וכל מה שהיה אפשר. לקחו אותו לבית חולים **הלל יפה**", רעייתו מספרת: "שם הוא התעורר לשניות ונרדם בחזרה. כמעט חודש ימים היה ללא הכרה, הוא לא פתח את העיניים", היא משחזרת.

"אני יודע שהיתה איתי שם אשה שישבה לידי כל הזמן במסירות רבה" אומר ר' **צבי** ומוסיף: "אבל האמת, לא ידעתי את שמה... הבנתי שהיא קשורה אלי, ושהיא ככל הנראה אשתי, אבל התדהמה שלי התמקדה בכך שאני פשוט לא זוכר שמות".

"ולא רק שלא זכרתי. כל הזיכרון האדיר של התורה, הכל היה מחוק. נעלם. הרגשתי כאילו איבדתי משהו שהיה לי ביד, והחליק ממני. התחושה הייתה של עולם חדש.

רק לאחר שהתעורר בבית החולים הבין ר' **צבי כהן** בדיעבד, שהציל מטביעה את בנו וחתנו. "במים לא היתה דרך לדעת זאת. התברר, שהעתיקות בקיסריה היו סגורות באותו יום, והם החליטו ללכת לשחות קצת עד שנגיע. הבן היה הניצול הראשון והשני-חתני. הם גם לא יכלו לסייע בהחיאה שלי, ולכן הנס היה שהזדמנו לשם צעירים ששמעו את הזעקות של אשתי, כי הם היו עסוקים בלהסדיר את הנשימה שלהם ובהקאת המים בשעה שהאחרים ואשתי ניסו להציל אותי".

ארבו עוד כחודשיים של שיקום עד השחרור, וברוך ה' חזר ר' צבי לאיתנו אך, לא לגמרי.

הוא לא הצליח לצרף בין התמונות שצפו מולו לבין האיש שהיה, ויתירה מכך: הגמרות שזכר על אותיותיהן, פרחו באוויר, ואיתן היכולת להעמיק וללמוד שוב.

נחדד ונבין: רק יהודי מסוגל להחליט בשניות חייו האחרונות להציל את הצעיר ממנו, על אף שזה יעלה לו בחייו.

אין אחדות כזאת בשום אומה!! אין ולא היתה ולא תהיה!!
לכן שילם לו ה' את שכרו, שזכה והציל הוא את בנו וחתנו. כמה צער ומירמור ותסכול היו מנת חלקו לו היה מחליט לנטוש את חתנו כדי להציל את עצמו.

הזוך והטוהר שבנשמה היהודית, עולה ומאירה היא באור יקרות, עד שבכוחה להכהות את אור השמש המאירה לעולם. ה' יזכנו לאהוב כל יהודי במאד מאד, ואהבה נפלאה זאת תחצה את כל ההשקפות ואת כל העדות כולן, ותושפע עלינו אחדות נפלאה שלא תסור מאיתנו מעתה ועד עולם.

ובכח אחדות נפלאה זאת תהא תורתנו עטרה לראשנו ואור לנתיבותינו, וזאת התורה לא תמוש מפינו ומפי זרענו וזרענו עד עולם, ובמהירה ידון יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריאות, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 02-625-23-23 או בפקס: 052-890-80-65

תשובה:

ג. אליאס היקר והנכבד!
א. בנוסף לטירחה המרובה שזוכה אני לטרוח בשמחה ובהנאה בכתיבת העלון, ויומיים רצופים, ימי ראשון ושני, מוקדשים לכתיבתו, נאלץ אני לחוות קושי נוסף המלווה בכאב לב כשעלי לברור בין עשרות השאלות של קוראינו היקרים ולהכריע איזו מביניהן היא הדחופה ביותר. לא אחת חשתי חולשה גדולה עד כדי שהיה קשה לי לדבר ולא הצלחתי אף לכתוב, וכל זאת מחשש שמא טעיתי בשיקול הדעת ושאלה אחרת ראויה היתה שתיענה לפני אותה שהקדמתיה.

ב. אי לכך, כשמקבל אני מכתבים כשלך בהם מעידים כותביהם שזכו לישועות גדולות בזכות לימודם בספר "אור החיים" הקדוש, שכתב אור האורות רבנו חיים בן עטר זיע"א, מתחזק אני מכך מאד וקל לי להחליט מיד שמכתב זה ראוי לכותבו במדורו נכבד זה, כיון שהלימוד בספר "אור החיים" הקדוש מועיל הוא לכל הבעיות ולכל הצרות כולן, כך שכל איש ואשה הזקוקים/ות לכל ישועה שהיא, יש בידם לזרז את ישועתם ולקבלה מהר לאחר שיקבלו על עצמם ללמוד בספר קדוש זה.

ג. זאת הסיבה שמיד לאחר שסיפרת לי את ישועתך זאת, כשנפגשנו במאפיית "נחמה" שבשכונת בית ישראל, אמרתי לך: "חייבים לכתוב זאת בעלון"! הבחנתי במבטך התמוה לרגע ועתה אסביר לך: מיום ליום הולכת ומתחזקת בי ההבנה שהלימוד בספר "אור החיים" הקדוש גורם לכל הישועות כולן ללא יוצא מן הכלל, ובעיקר במצבים שאנשים התייאשו מהרופאים או בכל תחום אחר, וזכים הם שלאחר שקיבלו הם על עצמם ללמוד בספר זה, רבנו חיים בן עטר זיע"א ממליץ עליהם בטובה לפני אבינו שבשמים ומזרז את ישועתם הנכספת.

ד. נמצאים תחת ידי ישועות עצומות ונדירות שנעשו לאנשים לאחר שקיבלו על עצמם את הקבלה הנ"ל, אלא שביקשוננו שלא לכתוב אודות ישועתם כלל ועיקר, כיון שחוששים הם שמא קוראינו היקרים יזהו אותם ותיגרם להם אי נעימות חלילה, ולכן רואה אני לנכון להכריז ולהמליץ בפני קוראינו הנכבדים: "דעו לכם! ישועתכם בידיכם! חבל לכם מאד להמשיך ולהתייגר! חושו וקבלו על עצמכם ללמוד בספר "אור החיים" הקדוש" והביאו ברכה והצלחה לביתכם ואושר ובריאות איתנה לחייכם!"

ה. יום אחד התקשרה בחורה מאוסטרליה ובקול בני סיפרה לי שנישאה לפני כשמונה חודשים לבחור נעים הליכות, וקרובי משפחתו המתגוררים באוסטרליה הציעו להם לבוא ולעבוד באחת החנויות שבבעלותם ואף שכרו בעבורם דירה נוחה. הזוג הצעיר ארוז בשמחה את חפציהם והגיעו לאוסטרליה לשמחת ליבם של קרוביהם, וכעבור יומיים התחילו לעבוד באותה חנות שהחלה משגשגת לשיבוע רצונם של המארחים. לאחר כשלושה חודשים מיום הגיעם לאוסטרליה נעלם בעלה כלא היה וכל חיפשיהם אחריו עלו בתוהו, ובשברון לב שאלה: מה עליה לעשות. לאחר ששמעתיה ביקשתי לשוחח עם המארח, בעל הבית הנכבד, ולאחר שהבנתי שאחד מחבריו למד באחת הישיבות בארץ, ביקשתי לייסד בביתו שיעור קבוע ב"אור החיים" הקדוש, פעם בשבוע, בו ישתתפו חבריו ועובדי החנויות. לשיבחו יאמר שהסכים הוא לכך מיד ומידי שבוע התייצבו בביתו כשלושים איש שהאזינו לתורתו של "אור החיים" הקדוש. ישועתה לא אחרה לבוא ובמוצאי שבת של אותו שבוע הגיע בעלה וכשדמעות בעיניו ביקש את סליחתה, ואמר שיצרו התגבר עליו והלך הוא למקום איסור ונאלץ לשהות שם בעל כורחו, ולפני ימים ספורים עלה בראשו רעיון בריחה ועתה עשה זאת. סימנים קשים שהיו על גופו (ועוד) הוכיחו שדבריו דברי אמת.

- 1. אדגיש ואכתוב: גם בעשר דקות של לימוד מקבלים ישועה!
- 2. כדאי להדליק נר לפני הלימוד לכבוד ר' חיים בן עטר זיע"א.
- 3. ראוי ונכון בסיום הלימוד להתפלל ולבקש את הישועה.
- 4. אין בקשה שלא נענית! כל ישועה מגיעה על הצד הטוב ביותר.
- 5. שבת שלום ומבורך! ישועות מקיפות, חיים טובים וכל טוב!

כבוד הרב שלום וברכה!

שאלה: בראשית דברי רואה אני חובה לעצמי להודות על ההנאה המרובה שזוכה אני להנות מידי שבת בשבתו בקריאת

העלון, ובכך מקיים אני, ועוד רבים כמוני, מצוות "עונג שבת".
עוד ברצוני להדגיש את ההערכה המרובה של אבי היקר ה"י כלפי מור אביך המנוח ז"ל מהיכרות רבת שנים שהיתה לו עימו בחייו, וגם אני זכיתי להכירו ולהוקירו ולהוקירך מרחוק. מכתבי זה שונה מרוב המכתבים המודפסים במדור זה, היות וברוך ה' איני כותב אודות בעיה או צרה חלילה אלא ברצוני להודות לה' יתברך על קבלת ישועה גדולה שקיבלתי דרך העלון.

היה זה בתקופה בה רציתי מאד להרחיב את דירתך בתוספת בנייה שהיתה חשובה לנו מאד.

כדי לקבל רישיון מהעירייה כדת וכדין היה עלי להחתים כשלושים שכנים, שחלקם אנשים מאד לא קלים, ומיד כשהתחלתי לדבר על כך עם השכנים בניין, נתקלתי בקשיים מרובים עד שחלקם אמרו לי: "תשכח מזה! לעולם לא תצליח להרחיב את דירתך כיון שרוב הדיירים בניין יתנגדו לך בתוקף".

גם כשהצעתי פיצוי כספי נאות נתקלתי בסירוב מוחלט והצטרפתי מכך מאד, כיון שהתכוונתי לבנות במקום שלא מפריע כלל לאף דייר, ותוספת בנייה זאת מתאימה רק לי, כך שלא הבנתי מדוע מונעים הם זאת ממני.

מרגיש אני צורך להדגיש שמעולם לא היה לי סכסוך עם השכנים היקרים, ואולי משום כך תליתי תקוות מרובות שיסכימו הם לבקשתי ותקוותי הלכו וגדלו כשהחלטתי להציע להם פיצוי, והייתי בטוח שפיצוי כספי יסיר את התנגדותם. בצר לי זעקתי בתפילתי לאבינו שבשמים שיושיעני וירחיב את גבולי, ומיד לאחר אותה תפילה ראיתי לראשונה עלון "אהבת-ישראל" ישן נושן שמונח בתוך תא הסידורים במושב שלפני. התחלתי לקרוא את העלון והתפעלתי מאד מדברך באותה תשובה שכתבת לשואל אודות המעלה של הלימוד בספר "אור החיים" הקדוש, והישועות שקיבלו ומוקבלים כל הזכרים ללמוד בספר זה. תוך כדי קריאת דבריך חשבתי לקבל על עצמי לעשות זאת ובסיום קריאת התשובתך קיבלתי זאת על עצמי.

כבוד הרב היקר!

בשורות הבאות אני הולך לכתוב לך על ישועתי הגדולה והמדדהימה שקיבלתי בקלות, על אף אפסיות הסיכויים לך. פעמים ספורות לאחר שלמדתי בספר הנ"ל החלטתי לנסות שוב את מזלי, ובשיחתי עם אחד השכנים שאלתי אודות שכנה מסוימת שאיני מכירה כלל.

מיד כשהזכרתי את שמה תמה אותו שכן ושאל: "השתגעתי? אין לך מושג כמה שהיא קשה!" והוסיף ואמר: "אחד השכנים הרכיב בסך הכל "חבל כביסה" והשכנה הזאת התקשרה לעירייה והתלוננה עליו שיסיר את החבל, וכל תחנוניו של השכן נפלו על אוזניים ערלות ולב אטום, היא עמדה על דעתה בתוקף עד שלא נותרה לו ברירה ונאלץ להסיר את החבל, ולהמשיך בייבוש הבגדים על "מתקן כביסה" בסלון".

על אף דבריו החלטתי לדבר איתה ולנסות לבקש ממנה לחתום על הסכמה לתוספת בנייה.

עשיתי זאת בטלפון, ומיד בתחילת השיחה אמרת לה שדירתך צפופה מאד ומבקש אני את הסכמתה להרחבת דירתך.

"אין שום בעיה" אמרה היא לתדהמתי והוסיפה: "תבוא אלי עם הטופס ואשמח לחתום לך על הסכמתי המלאה".

התבלבלתי לרגע ושאלתי: "את בטוחה? זה בסדר מצידך"? "בסדר גמור" אמרה היא והוסיפה: "אחתום בשמחה!" הזדהתי להגיע אליה מיד עם הטופס ואכן היא קיבלה אותי במאור פנים, וללא שום שאלה מיותרת חתמה היא על הטופס. כשראו שאר השכנים את חתימתה מתנוססת על טופס ההסכמה, הסירו מיד את התנגדותם וחתמו גם הם ברצון. היום ברוך ה' דירתי מרווחת, והנני ממליץ מאד ללמוד בספר "אור החיים" הקדוש ולקבל ישועות. ג. אליאס.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

שומר אמונים

גדול במעלה ויותר בשכר

אמרו חכמים (ברכות נ"ג ב'): "גדול העונה אמון יותר מן המברך". לכאורה די היה שיאמרו "גדול העונה אמון מן המברך", ומדוע הוסיפו "יותר"? אלא ששני דברים ביקשו חכמים ללמדנו במאמר זה: א. "גדול העונה אמון"-דרגתו של העונה אמון היא גדולה וגבוהה משל המברך.

ב. "יותר מן המברך" - אף שכרו של העונה, גדול יותר משכר המברך ('קדושה וברכה' שם).

מעלת העונה אמון

"כל המקפיד על עניית אמון נקרא קדוש" (יצואת רבנו נפתלי כ"י אות כ"א).

מאה ברכות בשבת

בספרו 'בית רחל' מובא זמר שחיבר רבנו לסעודת שחרית של שבת, ובו הוא מביא את החובה להקפיד לברך מאה ברכות אף בשבת: "מאה ברכות חייב להשלים במגדים ופרות, ישראל מה שואל מעימך? מאה לקרות!"

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה

"לא תחמוד"...

כתב רבנו הרמב"ם זיע"א בפרק א' מהלכות גזילה: "כל החומד כליו או ביתו של חברו או כל דבר שיוכל לקנותו ממנו, ושיגר אליו שלוחים והפציר בו עד שרכשו, אף על פי ששילם עבורו כסף רב, הרי זה עובר בלא תעשה, שנאמר: "לא תחמוד"! ואינו עובר בלאו זה עד שירכוש החפץ שחמד.

כל המתאוה לכליו או ביתו של חברו, כיון שתכנן בליבו איך ירכוש חפץ זה בהשתדלות והפצרה, והתפתה ליבו לדבר, עבר בלא תעשה שנאמר: "לא תתאוה", ואין תאוה אלא בלב.

התאוה מביאה לידי חימוד, והחימוד לידי גזל! שאם לא רצו הבעלים למכור, אף על פי שהציע להם דמים מרובים (כסף רב) יבוא לידי גזל, שנאמר (מכה פרק ב'): "וחמדו בתים וגזלו".

ואם עמדו הבעלים בפניו להציל ממונם יבוא (חלילה) לידי שפיכות דמים, רחמנא ליצלן! ובספר החינוך כתב על מצווה זו כך: "ואל תתמה לומר, ואיך יהיה בידו של אדם למנוע לבבו מהתאוות אל אוצר כל כלי חמדה שיראה ברשות חברו, והוא ריק וריקס מכולם.

ואיך תצווה התורה להימנע ממה שאי אפשר לקיים!?"

אלא, שאין זה נכון! ולא יטענו כך אלא הטיפשים והרעים והחוטאים, כי באמת ביד האדם למנוע עצמו ומחשבותיו ותאוותיו מכל מה שירצה, וברשותו ובדעתו להרחיק ולקרב חפצו בכל הדברים, וליבו מסור בידו לכל אשר יחפוץ - יטנו.

והוסיף רבנו בחיי זיע"א שאף על פי שאמרו רבותינו ז"ל שכל החומד מה שאינו שלו, את מה שחומד לא נותנים לו ומה שיש בידו לוקחים ממנו, הוא רק בעניינים גשמיים. אבל חמדה בתורה ובמצוות הרי היא מותרת, ועליה נאמר: "קנאת סופרים תרבה חכמה". ויש שכר עליה."

סיפור עונג שבת לשולחן השבת

"השומע או קורא ממעשי הגדולים והנהגותיהם, הגם כי גבה דרכם מדרכיו ואינו במדרגתם כלל, ירגיש בנפשו כי היא מתקדשת מטומאתה ונטהרת מחלאתה, וכי היא הולכת ומתקרבת למקור האמת, הוא הבורא ברוך הוא" (תורת המוסר)

תופתעו לדעת שאין סוף לנקודת המבחן של יהודי המאמין בה' יתברך. את המעשה שלפנינו סיפר הגה"צ רבי אהרן שליט"א:

היה זה לפני כשלושים שנה, כשמצב התחבורה הציבורית בישראל היה רחוק מאוד מלהיות מפותח. ר' יצחק א. ביקש לנסוע מירושלים לחצור הגלילית, ובימים ההם - מסע כזה עבר בכמה תחנות.

ביום קיצי אחד, בהיר וחם, עלה ר' יצחק לאוטובוס הנוסע לתל אביב, כשתוכניתו ברורה - להמשיך לחיפה וממנה לחצור. ברור ונהיר לר' יצחק כי עליו לנהל את המסע בתבונה, לא להשתהות באף תחנה יתר על המידה, כדי שתמיד יספיק את האוטובוס הבא, ובהתאמה לכך - את הבנה אחריו...

בבואו של ר' יצחק לתחנה המרכזית בתל אביב, היה זה לאחר טיטול ארוך באוטובוס ללא מזגן, בעיצומו של יום שרבי לוהט. ר' יצחק חש צמא הולך וגובר, לשונו דבקה לחיכו ולחיינו נדמו לו כמדבר צחיח.

הוא פנה לקיוסק צמוד כדי לקנות משקה להרוות את צמאונו, ולנגד עיניו נגלה מקרר עמוס שתיה קלה מגוונת...

ר' יצחק מביט במבחר העצום, כשהוא תר בעיניו אחר מה שחשוב לו - לא פירות מרכיבי במשקה, לא טעמו, לא צבעו, לא המותג המתנוסס עליו. מחפש הוא את החותמת, חותמת הכשרות המהודרת. המוכר זיהה מיד את מבוקשו והושיט לו בקבוק באומרו: 'זה כשר, אדוני. כשר!' ר' יצחק מביט בחותמת, אכן - כתוב כשר, אך הוא לא מזהה את הרב החתום... לא, זה לא הכשר מהודר באמת... לפתע נזכר שבעוד רגע קט תצא מונית השירות לחיפה, ועליו להזדרז. מלחמה התחוללה בלבו. לרגע סבר שלא יתאמץ מדי, הרי המשקה בהחלט כשר, והוא מאוד ממהר, והוא בכלל בדרך... היצר אף יעץ לו להתבונן ברשימת הרכיבים, שום פרט בהם לא נראה לו קשור לאיסור מפורש...

'לא, תודה!' - אמר בגבורה לבעל החנות. הוא באמת ממהר, ובכל זאת נותרו עוד כמה דקות, הוא יחפש חנות אחרת, לא ייכשל בשתיית משקה שכשרותו אינה מהודרת. פיו בוער בצמא, הוא חש כי מקרבו עולה עשן של יובש, ורץ לחפש חנות נוספת... אפס, כי גם שם נשנה המחזה, מבחר עצום, מגוון גדול, אך ללא הכשרות המוקפדת המבוקשת...

עכשיו הוא ממהר עוד יותר, ממהר כי לא נותר לו פנאי להמשיך לחנות נוספת, וכבר עומד לבחור בבקבוק שכשרותו נחותה בעיניו... ברגע האחרון נעצר, נעמד על עומדו. 'לא שווה! לא כדאי! כן צמא לא צמא, כן מונית לא מונית. לא מכנסים לפה משהו בכשרות לא מהודרת, נקודה!' - הוא קובע, ורץ לחפש חנות נוספת...

כשהוא מגיע אליה, אורו עיניו. כאן ניצב בגאון הבקבוק המוכר, זה הנושא חותמת כשרות מהודרת. הוא ממהר לשלם ורץ לכיוון תחנת היציאה של מוניות השירות, ואז הוא מגלה כי המונית כבר יצאה לדרכה לחיפה, מותירה אותו ובקבוקו בידו בתל אביב, ממתין למונית הבאה...

ההמתנה אורכת זמן, ר' יצחק מתחיל לאבד סבלנות. לבסוף, בתום המתנה מורטת עצבים, מונית השירות שלו יוצאת לדרכה.

הנסיעה חולפת ביעף, עד שלפתע בולם הנהג לאיטו את הרכב ומבשר לנוסעים על עיכוב לא צפוי: 'איני רואה פקק ענק בהמשך הדרך...'

ר' יצחק הופך למתנוסכל אם לא די בכך שהחמיץ את המונית הראשונה, עכשיו הוא גם תקוע בפקק אינסופי. המונית מוסיפה להזדחל בעצלתיים. קטע דרך שבימים כתיקונם הנסיעה בו היא כעשרים דקות, הופך לשעתיים וחצי של זחילה איטית ממושכת ומרגיזה. הוא מתחזק באמונה כי הכל מידי הבורא, ורק ממתין לראות מה הסיבה לפקק המפתיע...

לקראת סוף הפקק, כשהוא חולף על פני סיבת הפקק הפתאומי, הוא מנתר ממקומו ומשפשף את עיניו בתדהמה. בצד הכביש, צמוד לגדר הבטיחות, מושלכים שיירי מונית השירות בה איווה לנסוע, לפי יללות האמבולנסים שמסביב, ולפי מה שדיווח הנהג לאחר שיחה קצרה עם השוטרים שחסמו את הכביש - מונית השירות התנגשה בעוצמה במעקה הבטיחות, הרכב התרסק לחלוטין, רוב נוסעיו נהרגו במקום...

'רבונו של עולם!' - נזעק ר' יצחק בטבורה של המונית, כשכל הנוסעים המומים, 'איני מאמין, נתת לי את חיי במתנה!' - הוא קורא ברגש, עיניו זולגות דמעות הודאה לה' על הנס המופלא. הוא מוסיף להביט בשברי מונית השירות בה רצה כל כך לנסוע, ואותה החמיץ רק בשל התעקשותו להקפיד על כשרות מיטבית בכל מצב ותנאי, והוא נדהם והמום: אכן, ההקפדה על כשרות מוקפדת של השתייה שהכניס לפיו, הצילה את חייו, פשוט כך!

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

ברכת

"והסירותי מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

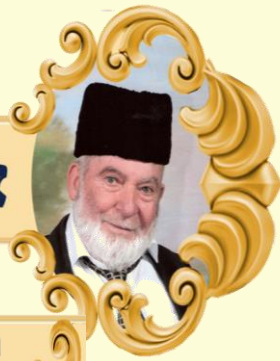
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתו !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ד ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

סיפר לנו יהודי יקר מהעיר רחובות שקורא בקביעות את העלון, הוא התפעל הוא מאד, כמו רבים אחרים, מאישיותו הנדירה של מור אבינו זלה"ה.

כמו רבים אחרים גם הוא קרא בעלון במשך השנים האחרונות אודות מור אבינו זלה"ה, ומרוב התפעלות החליט לעלות לירושלים ולהתפלל על קברו של מור אבינו זלה"ה כדי שיעמוד עליו בתפילה להיושע מצרתו האישית.

מיודענו הגיע לירושלים עיר הקודש ועלה להר המנוחות, אחד מתלמידנו שבקשר איתו, הסביר לו היכן קבור מור אבינו זלה"ה כדי לגשת להתפלל על קברו, אך הלה משום מה לא מצא את הקבר.

לאחר כשעה וחצי של חיפושים היה לו קשה לצאת מהר המנוחות בלי להתפלל על קברו של מור אבינו זלה"ה. נשא הוא את עיניו לשמים ואמר: "ריבונו של עולם, אנה ממך עזור לי להגיע לקברו של רבי ישר בן ציון יזדי זצ"ל".

מיד לאחר מכן נזכר הוא בדותן כהן הי"ו, המפיץ הראשי של העלונים, והתקשר אליו. כשענה לו דותן, נדהם האיש לשמוע שדותן נמצא בהר המנוחות, כיון שגם הוא מגיע לעיתים תכופות לפקוד ולהתפלל על קברו של מור אבינו זלה"ה, על אף היותו כהן, עומד הוא במקום סמוך למקום הקבורה של מור אבינו זלה"ה ומתפלל משם.

דותן הסביר לו את הדרך להגיע לציון של מור אבינו זלה"ה, וכשהגיע לקברו של אבא פרץ הוא בבכי על קברו וביקש ממנו שיתפלל עליו כדי שיושע מצרתו.

כנראה שחיפושים של שעה וחצי נתנו את אותותם במיודענו היקר, שהירבה לבכות על גבי הציון של מור אבינו זלה"ה. לאחר שהתפלל מכל הלב חזר הוא ונסע לביתו שברחובות.

בכלל לא היה פלא בעינינו כשהתקשר הוא לאחר יומיים ואמר שקיבל הוא ישועה מדהימה, מעל הטבע, וניוושע מצרתו.

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס, מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

תיקון לנשמות הנפטרים!!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי". כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרובי זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומנו של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

'טיב יומי' שחבל לפספס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "בשנת מות המלך עזיהו..."

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו!
איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב

זמני הדלקת נרות:	ירושלים: 16:27	16:47	ירושלים: 17:42	ירושלים: 17:42	מנחה גדולה:	ירושלים: 12:20	ירושלים: 12:20	סוף זמן ק"ש:	ירושלים: 08:38	ירושלים: 16:27
תל אביב:	16:43	17:43	תל אביב:	17:43	תל אביב:	12:22	תל אביב:	תל אביב:	8:40	16:43
חיפה:	16:34	17:41	חיפה:	17:41	חיפה:	12:21	חיפה:	חיפה:	8:40	16:34
אילת:	16:38	17:46	אילת:	17:46	אילת:	12:21	אילת:	אילת:	8:37	16:38
באר שבע:	16:46	17:45	באר שבע:	17:45	באר שבע:	12:22	באר שבע:	באר שבע:	8:39	16:46

צבאים אמיתיים